

SVĒTAIS GARS UN GARA DĀVANAS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Kor. 12:4-7, 11; Ef. 4:7; 1. Kor. 12:14-31; Rom. 12:3-8; 1. Jāņa 4:1-3.

ATMIŅAS PANTS:

“Ir dažādas dāvanas, bet tas pats Gars. Ir dažādas kalpošanas, bet tas pats Kungs. Ir dažādas spēka izpausmes, bet tas pats Dievs, kas visu visā rosina.” (1. Kor. 12:4-6)

Devies prom garā biznesa ceļojumā, kāds vīrs atstāja savu dēlu uzraudzīt saimniecību ar kādu īpašu uzdevumu. Bet dēls drīz vien saprata, ka tēvs viņam nav nodrošinājis nepieciešamos līdzekļus un instrumentus, lai uzdevumu paveiktu. Dēls vilies atstāja uzdoto darbu nepadarītu.

Kad Jēzus atstāja Savus mācekļus un devās pie Tēva Debesīs, Viņš uzdeva tiem noteiktu uzdevumu: sludināt labo evaņģēlija vēsti pasaulei. Bet Jēzus neatstāja Savus mācekļus bez darbam nepieciešamā. To, ko Viņš bija pavēlējis darīt, tam Viņš deva arī nepieciešamo – Viņa vārdā un ar Svētā Gara spēku un palīdzību. 1. Kor. 1:4-7 Pāvils izsaka pateicību “par jums savam Dievam par Dieva doto žēlastību jums Kristū Jēzū, .. [jums netrūkst vairs nekādu garīgu dāvanu]”. Garīgās dāvanas ir dotas caur Svēto Garu Kristū, lai uzceltu Viņa draudzi.

Šajā nedēļā mēs pētīsim Svēto Garu kā Dieva īpašo dāvanu augstāko Devēju un aplūkosim atšķirību starp Gara augli un Gara dāvanām.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 25. februārī.

Gara auglis un Gara dāvanas

Gara auglim un Gara dāvanām ir viens Autors. Tomēr auglis un dāvanas nav viens un tas pats. Nevienam nav prasīts parādīt Gara dāvanu, bet ikvienam ir jāparāda Gara auglis. Gara dāvanas ne vienmēr liecina par garīgumu, bet Gara auglis gan. Gara auglis ir viens, bet dāvanu – daudz, un dažas no tām ir lielākas par citām.

Izlasi 1. Kor. 12:4-7, 11. Kas ir svarīgākais, ko Pāvils šeit māca? _____

Dievs ir paredzējis, ka visi Gara augļa aspekti kļūs redzami Viņa sekotāju dzīvē, bet ne visiem ticīgajiem ir vienas un tās pašas dāvanas. Nav tādas pavēles, ka visiem vajadzētu būt vienai īpašai dāvanai, piemēram, runāšanai mēlēs. Tā vietā Dievs pēc savas izvēles un ieskatiem piešķir Saviem sekotājiem dažādas dāvanas. Gara dāvanas ir dotas, lai mēs varētu kalpot citiem un saturēt kopā Kristus miesu, Viņa draudzi. Šīs dāvanas nav dotas mūsu pašu priekam un godam. Tās ir dāvātas, lai virzītu uz priekšu Dieva lietu.

Tāpēc Gara dāvanas ir nevērtīgas bez Gara augļa. Interesanti, ka garīgo dāvanu kontekstā bieži ir atsauces uz mīlestību. Uzreiz pēc 1. Kor. 12. nodaļas nāk izvērstāks mīlestības apraksts 13. nodaļā. Ef. 4:11-13 seko 15. un 16. pants ar atsauci uz mīlestību. Nākamie panti pēc Rom. 12:3-8, kur minētas Gara dāvanas, runā par mīlestību (sk. Rom. 12:9, 10).

Dāvanas galu galā ir žēlastības dāvanas – tās ir mīlestības dāvanas. Tās ir dotas mīlestībā un kalpo, lai Dieva mīlestība varētu aizsniegt citus cilvēkus. Mīlot citus, mēs atklājam viņiem Dieva mīlestību. Mīlošais un visuvarenais Dievs nodrošina līdzekļus, lai paveiktu to, ko Viņš ir uzticējis Saviem ļaudīm. Varbūt tieši tāpēc mīlestība ir vislielākā dāvana no visām (1. Kor. 13:13).

Kāpēc mīlestība ir tik centrāla visā, ko mēs kā kristieši darām? Kāpēc mīlestība zināmā mērā "piešķir spēku" mūsu liecībai? _____

Dievs – garīgo dāvanu devējs

Mēs neizlemjam, kādas dāvanas mums būs. Grieķu vārds Gara dāvanām ir "harismata" – tās ir žēlastības dāvanas, ko dod un dāvā pats Dievs. Mēs tās neiegūstam ar savu statusu, stāvokli, godu, izglītību vai garīgumu. Tās ir dāvanas, kas brīvi dotas mīlestībā, lai mēs varētu izpildīt uzdevumu, ko Dievs mums ir paredzējis.

Izlasī Ef. 4:7. Mēs bieži domājam, ka Svētais Gars ir tas, kas dāvā garīgās dāvanas. Apustulis Pāvils arī Jēzu Kristu saista ar dāvanu došanu. Kā Jēzus ir iesaistīts dāvanu došanā? _____

Pāvils saka, ka Kristus žēlastība ir nodrošinājusi tiesības mums dot dāvanas. Bet Svētais Gars ir tas, kas tās izdala draudzes locekļiem. Tie, kas ir pieņēmuši Jēzu Kristu kā savu personīgo Glābēju un tic Viņam, saņems Gara dāvanas no Svētā Gara, "kā Viņš to grib" (1. Kor. 12:11). Dāvanu dāvāšana ir Dieva neatkarīgs lēmums.

Visas spējas kā tādas nav Gara dāvanas; citiem vārdiem, Gara dāvanas nav iedzimtie talanti, ko cilvēks var attīstīt ar izglītību. Daudzi nekristieši ir svētīti ar spīdošiem talantiem. Lai gan katra laba lieta un pilnīga dāvana ir no Dieva (Jēk. 1:17), Dievs ir izlēmis Saviem sekotājiem dot īpašas dāvanas, lai svētītu citu kristiešu dzīvi un paceltu draudzi. Dievs var arī izmantot dabiskos talantus šim nolūkam, ja cilvēks atzīst, ka pat tāds talants galu galā nāk no Dieva, un tad ar lūgšanām un pazemīgi velta šo talantu Kunga darbam.

Ko Pāvils saka saviem lasītājiem 1. Kor. 12:14-31 par dāvanu izdalīšanu? Kāpēc šis skatījums ir tik svarīgs, lai saprastu, kā garīgās dāvanas darbojas draudzē? _____

Svētais Gars ir tas, kas izdala dāvanas pēc Savas gudrības un gribas. Tā kā Viņš mūs mīl un zina vislabāk, kā mēs varam Viņam kalpot visefektīvāk, mums nav jābūt skaudīgiem pret citiem un viņu dāvanām. Skaudība attiecībā uz citu dāvanām ir nepateicība pret Dievu un Viņa gudrības apšaubīšana, vai dāvanas izdalītas pareizi.

Kādas dāvanas Dievs piešķīris tavas draudzes locekļiem? Kādu vēsti tu vari gūt no fakta, ka dažādiem cilvēkiem ir dažādas dāvanas? _____

Garīgo dāvanu nolūks

Izlasi Rom. 21:3-8 un Ef. 4:8-12. Kāds nolūks ir garīgajām dāvanām, ko Dievs mums ir devis? _____

Ir skaidrs, ka garīgās dāvanas ir dotas kalpošanai, nevis mūsu svēttapšanai. Tās nav noslēpumaini triki, kas apmierina mūsu ziņkārību, tās arī nav dotas kā pretinde garlaicībai. Mēs bieži domājam par Svētā Gara dāvanām kā par mūsu garīgo vajadzību piepildījumu vai kā līdzekli, kas mums dos spēku staigāt ar Dievu. Līdz ar to mēs raugāmies uz Svētā Gara dāvanām vairāk kā vērstām uz kristietī, nevis Kristu. Tās ir vairāk pievērstas mums, nevis Dievam. Mēģinot atrast uz Dievu vērstu skatījumu uz garīgajām dāvanām, mēs saprotam, ka dāvanas, ko Dievs dod, piepilda daudzus dievišķos nolūkus: tās ir dotas draudzes vienotības veicināšanai un draudzes pacelšanai (Ef. 4:12-16). Tās ir dotas, lai īstenotu draudzei doto dievišķo uzdevumu. Un galu galā tās ir dotas, lai pagodinātu Dievu (1. Pēt. 4:10, 11).

Šis ir iemesls, kāpēc dāvanas nekad nav dotas, lai izpatiktu mums. Tās ir dotas, lai paceltu citus (1. Pēt. 4:10; 1. Kor. 14:12, 26). Tās ir dotas, lai nestu garīgu labumu un pacēlumu visai draudzei. Tragiski, ja Dieva dāvanas, kas ir domātas, lai veicinātu draudzes vienotību, tiek nepareizi izlietotas, izceļot tikai atsevišķus draudzes locekļus. Ja tā notiek, cilvēki saņem nepamatotu pagodinājumu. Tas savukārt bojā vienotību un var sašķelt draudzi.

Pārāk bieži mēs domājam par garīgajām dāvanām tikai saņemto spēju un talantu kontekstā. Lai gan talanti ir iesaistīti garīgajās dāvanās, mums vajadzētu paturēt prātā, ka, piešķirot garīgo dāvanu, Svētais Gars tai līdzī arī vienmēr dod īpašu uzdevumu vai kalpošanu (1. Pēt. 4:10). Tāpēc mēs varam teikt, ka garīgās dāvanas ir noteiktas spējas, ko devis pārdabisks Dievs caur Svēto Garu. Šīs spējas padara cilvēku spējīgu īpašai kalpošanai, lai paceltu draudzi. Lai aizsniegtu šo mērķi, ir vajadzīgas dažādas dāvanas.

Kā tu domā, kāpēc primārais nolūks dāvanām ir draudzes vienotība? Kā ticīgie ar dažādām dāvanām var tikt piesaistīti vienotības draudzē? Kam jānotiek, lai dažādās dāvanas draudzē kļūtu drīzāk par svētību, nevis par šķelšanās avotu?

Dāvanas toreiz un tagad

Izlasi 1. Kor. 14:1 un salīdzini dažādos sarakstus 1. Kor. 12:7-11, 27-31; Rom. 12:3-8 un Ef. 4:11, 12. Vai šīs dāvanas bija dotas tikai Jaunās Derības ticīgajiem? Kāpēc tās ir pieejamas mūsdienās? _____

Daži ticīgie domā, ka Jaunajā Derībā minētās garīgās dāvanas aprobežojās tikai ar Jēzus un apustuļu laikiem. Viņi ir pārliecināti, ka līdz ar pirmo apustuļu nāvi īpašo dāvanu klātbūtne draudzē beidzās. Kā atbalstu šim uzskatam viņi citē 1. Kor. 13:10, kur apustulis Pāvils apgalvo: "Kad atnāks pilnība, tad beigsies, kas ir tikai daļējs." Jā, būs laiki, kad dāvanas izbeigsies. Bet tās beigsies tikai tad, kad būs atnācis pilnīgais, tas ir, kad mēs vairs neredzēsīm caur miglainu stiklu, bet vaigu vaigā – kad Jēzus ieradīsies otrreiz. Bībele mums stāsta, ka garīgās dāvanas ir dotas, lai paceltu draudzi (1. Kor. 12:28). Pāvils pamāca ticīgos tiekties pēc Gara dāvanām (1. Kor. 14:1). Tās ir vajadzīgas miesas labklājībai. Tā kā Rakstos nav nekādu pierādījumu, ka Dievs tās ir atcēlis, mums ir jāpieņem, ka Viņš ir plānojis, lai tās paliktu, līdz draudze būs pabeigusi savu misiju un Kristus nāks atkal.

Dieva darbs laiku beigās tiks pabeigts ar lielu spēku un varenību, kas pārsniegs to, kas bija iesākumā. Kamēr draudze ir aicināta sagatavot pasauli Kristus otrajai nākšanai, Dievs neatstās tās locekļus bez palīdzības šo misiju piepildīt. Bet šīs dāvanas nekad neaizstās Bībeli, ne arī ieņems Bībeles vietu. Drīzāk tās ir Bībeles apsolījumu piepildījums nodrošināt ar nepieciešamo ticīgos, lai viņi varētu pacelt Kristus miesu un sagatavot pasauli drīzajai Jēzus nākšanai.

Izlasi Ef. 4:11-13, īpaši 13. pantu, kur teikts: "Līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienotību ticībā un atziņā uz Dieva Dēlu, līdz sasniegsim vīra briedumu, Kristus pilnības mēru." Ko tas mums stāsta par tagadējo vajadzību pēc dāvanām draudzē? _____

Svētais Gars un dāvana saprast

Izlasi 1. Kor. 12:10, 14:29 un 1. Jāņa 4:1-3. Kāpēc izšķiršanas dāvana ir tik svarīga?

Lai gan draudzē ir sastopamas īstas garīgas dāvanas, Bībele mūs arī brīdina neticēt katram garam, bet drīzāk pārbaudīt garus, vai tie ir saskaņā ar Rakstiem un vai tie paaugstina Jēzu kā Kungu. Ir nepieciešama "garu atšķiršana" (1. Kor. 12:10), jo ne viss, kas tiek saukts kā nākam no Dieva, patiešām arī ir no Dieva. Mēs esam brīdināti, ka ir dēmoniski spēki, kas cenšas maldināt draudzi, un ka ir velnišķīgi īsto Gara dāvanu atdarinājumi, tādi kā viltus mācības, viltus pravietojumi, melīgas vīzijas, viltota mēlēs runāšana, okulti dziedināšanas spēki, maldinošas zīmes un brīnumi utt.

Daži, kas pieņem, ka Gara dāvanas ir sastopamas mūsdienās, tomēr liek uzsvāru uz dažām dāvanām un piešķir nepamatotu svarīgumu īpašu zīmju un brīnumu klātbūtnē. Interesanti, ka Pāvils uzskaita garu atšķiršanas dāvanu uzreiz pēc tam, kad viņš ir pieminējis "brīnumu darīšanas" un "pravietošanas" dāvanu un pirms viņš piemin runāšanu mēlēs (1. Kor. 12:10).

Lai draudzē saglabātu patiesību un vienotību un pasargātu locekļus no sekošanas viltus praviešiem un no viltus zīmju un brīnumu maldiem, Dievs dod draudzei garu atšķiršanas dāvanu. Lai pareizi novērtētu, ir nepieciešams kristīgs briedums, zināšanas un uzticība Dieva Vārdam ticībā un darbos. Garu atšķiršanas pamatam tomēr ir jābūt Dieva Vārdam. Tikai visu pārbaudot ar Vārdu, mēs skaidri varam zināt, vai tas, ko mēs dzirdam un redzam, patiešām ir no Kunga vai no kāda cita.

"Cilvēks, kurš par savas ticības pārbaudes pamatu pieņems brīnumdarbus, piedzīvos, ka arī sātans, izmantojot dažādas viltības, veiks brīnumus, kas izskatās kā īsti. [...] Neļausim, ka paiet dienas un pazūd dārgās izdevības meklēt Kungu no visas sirds, prāta un dvēseles. Ja mīlestībā nepieņemsim patiesību, varam nokļūt to skaitā, kuri, raugoties sātana pēdējo dienu brīnumos, tiem noticēs. Notiks daudzas dīvainas lietas, kas izskatīsies pēc lieliem brīnumiem, tomēr tās būs jāattiecina vienīgi uz melu tēva krāpniecisko darbību. [...] Ļauno garu ietekmēti, cilvēki darīs brīnumus." (E. Vaita "Izmeklētas vēstis" 2. sēj., 52., 53. lpp.)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Lielā cīņa" 511.–517. lpp., 593.–602. lpp.

Daži ir uzdevuši jautājumu: "Kāpēc mēs mūsdienās neredzam tādus pašus brīnumus kā neparastas dziedināšanas Bībeles laikos?" Pirmkārt, mēs dzirdam stāstus par brīnumiem. Un pavisam noteikti daži cilvēki tos ir arī redzējuši. Otrkārt, lasot Bībeli, mums var rasties iespaids, ka brīnumi ir notikuši vienmēr. Bet mēs gūstam šādu iespaidu tikai tāpēc, ka Svētais Gars ir iedvesmojis autorus rakstīt par notikumiem, kas bija izšķiroši agrīnās draudzes dibināšanā, un šie notikumi bieži ietver brīnumus. Mēs varam iedomāties, ka lielākajā daļā gadījumu toreiz viss bija tāpat kā mūsdienās: cilvēki mācījās Dieva Vārdu un tad atsaucās Svētajam Garam. Arī E. Vaita raksta: "Kristus darbojās, sludinot Dieva Vārdu un ar dziedināšanas brīnumdarbiem atvieglot ļaužu ciešanas. Bet es esmu pamācīta, ka tagad mēs tā vairs nevaram strādāt, jo, darot brīnumus, savu spēku izrādīs sātans. Dieva kalpi šodien nevar savu darbu apstiprināt ar brīnumiem, jo parādīsies viltus dziedināšanas, kas pretendēs uz dievišķu izcelsmi. Šī iemesla dēļ Kungs tagad ir atklājis veidu, kā Viņa ļaudīm jāveic fiziskās dziedināšanas darbs, saistot to ar Vārda mācīšanu. Ir jādibina sanatorijas, un šajās iestādēs jābūt darbiniekiem, kas veic īstu ārstnieciskās misijas darbu. Līdz ar to visus, kas ieradīsies sanatorijā, apņems aizsargājošs iespaids." (E. Vaita "Izmeklētas vēstis" 2. sēj., 54. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāda atšķirība ir starp Gara augli un Gara dāvanām?
2. Kā izpratne, ka šīs dāvanas ir devis mīlošs un gudrs Dievs, palīdz mums novērtēt dažādās dāvanas mūsu draudzē?
3. Kāpēc brīnumainas dziedināšanas un brīnumi paši par sevi nav drošs vadonis, lai noteiktu, kas ir patiesība? Kas mums vēl ir vajadzīgs?
4. "Jo žēlastībā, kas man dota, es ikvienam jums saku: neuzskatiet sevi par pārākiem kā citi, esiet saprātīgi, ikviens pēc tāda ticības mēra, kādu Dievs tam ir piešķīris." (Rom. 12:3) Kāds svarīgs brīdinājums mums šeit ir dots? Cik labi mums vajadzētu domāt par sevi?